

Bayer Zsolt: Egy szerelem vége

2020 október 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Szerelem volt ez. Szerelem egy álomba, egy érzésbe, egy már nem létező ideába – és most vége van.

Egy pillanatra csukják be a szemüket, és próbálják elképzelni, milyen lehet levágni egy emberi fejet. Ne, most ne az áldozat helyébe próbálják beleképzelni magukat, az úgy is lehetetlen, hanem az elkövetőébe. Azt próbálják elképzelni, milyen lélek kell ahhoz, hogy valaki hozzáfogjon levágni egy emberi fejet. Hogy fogja a kést, és addig vágjon, csiszoljon vele, addig hallgassa a csont, a porcok, az inak recsegését, nézze a kiömlő, kifröccsenő vért, ameddig a fej elválik a törzstől, aztán tartsa a kezében egy embertársa fejét, üvöltve, hogy „Allahu akbar!”, és megelegedve önmagával és tetteivel nyugodtan várja az elkövetkezendő sorsot, legyen az bármi is: agyonlövés vagy élethosszig tartó rabság.

Nos? Sikerült elképzelni? Tudom, hogy nehéz és iszonyatos, de nem elkerülhető. Ugyanis ezekkel él együtt Európa. Emlékeznék még, micsoda felszabadító érzés volt a rendszerváltás hajnalán együtt énekelni Varga Miklóssal, hogy „Ezért értsd meg, szeretem? / A vén Európát, a büszke nőt! / Nagyon kérlek, becsüld meg? / A vén Európát, a gyönyörű nőt!” Vagy Vincze Lillával ezt: „Látod, vár rád, tudom, hogy vár, még rád vár, / Karját nyújtja feléd, magához ölel és újra élhetsz. / Vár rád, tudom, hogy vár, még rád vár, / Karját nyújtja feléd, Európa visszavár.”

Szerelem volt ez. Szerelem egy álomba, egy érzésbe, egy már nem létező ideába – és most vége van.

Egy csecsen vágta le a francia tanár fejét. És kérdezzük, nem cinikusan, de a legnagyobb kétségbeeséssel: hát nem mindegy? Csecsen, afgán, pakisztáni, marokkói, tunéziai, iraki, szudáni, nigériai – de igen: teljesen mindegy. A világ sötét, iszonytató, érthetetlen helyeire ömlik be Európába az emberi löcsédé, a roncsársadalom, a borzadály. Egyet tudhatunk biztosan erről az emberpérről, azt, hogy muszlim. És? k egy dologban biztosak és megingathatatlanok: abban, hogy muszlimok. Bigottan, a téritők, a hódítók magabiztosságával, elszántságával és győlöletével.

Egy normális, magabiztos és magabiztos Európában nem lenne helyük és maradásuk. De az az Európa nincsen többé.

Egy nyavalygó, hisztérikus, belterjes, lélektelen, elasszonyosodott, köpedék Európa van. Ezt a mi Európánkat, egykori szerelmünket megfosztották vallási identitásától, nemzeti identitásától, és éppen most fosztják meg nemi identitásától is. Ez a mi egykori Európánk az affektáló melegek földrésze lett, és ezekre ömlik rá a vallásában bigott, nemzeti identitásban nem megingott, nemi identitásban pedig megkérdőjelezhetetlen emberlöcsédé.

Ott ülnek minden egyes csónakban, amit összeszednek a Földközi-tengeren és behurcolnak Európába az affektáló idióták, akik jó dolgukban már régóta nem tudják, mit cselekszenek. Ott bókászhatnak a kerítésünk szerbiai oldalán, alagutat áshatnak, mint a földikutyák, és lesik az alkalmat, hogy ideszökhessenek. Ott vannak a gyönyörű görög szigeteken – Leszboszon, értitek, ugye? –, gyújtogatnak, tönkretesznek mindent, maguk alá piszkolnak, üvöltöznek, semmibe vesznek bennünket, hozzák a sötét, érthetetlen, rettenetes világot minden mocskát, és nem menedéket kérnek, alázatosan és békességesen, nem alkalmazkodni akarnak és hozzánk idomulni, hanem hódítani és bennünket beletörni érthetetlen, sötét, rettenetes világuk embertelen, iszonytató törvényeibe és szokásaiba.

Egy csecsen levágta egy tanár fejét Párizs mellett, egy békés, csendes, álmos kertvárosi részen. Hosszan, lassan, módszeresen, hallgatva és élvezve a csontok, a porcok, az inak ropogását, aztán elégedetten felnézett az égre, ráüvöltött az istenére, hogy „Látod, mit tettem, megtettem érted!”, aztán nyugodtan és boldogan várta a halált. Otthon hagyott egy hozzá hasonló lelkiület? rokonságot – egy nagy csomó felesleges és kártékony és pusztító és emberpépet.

Holnap pedig majd egy pakisztáni fog levágni egy fejet, holnapután egy nigériai hajt majd bele autóval a tömegbe, aztán egy afgán banda fog megerőszakolni egy gyereklányt valahol az éjszakában, aztán majd iraki suhancok vernek zsidót valahol a „németnek” nevezett semmilyen országban – és... És? És nem fog történni semmi sem.

Európa azzal van elfoglalva, hogy az affektáló melegek gyereket nevelhessenek, s hogy lehetőleg már óvodás korukban megfossa gyermekeit a nemi identitásuktól (is), elvegye tőlük a mesék egyértelmű és kikezdetlen és megkérdőjelezhetetlen szimbolikáját, a jó és a rossz szétválasztását, a királyfi és a királykisasszony egymásra találásának gyönyörűségét. (A háttérben ezer pszichológusnak csúfolt szerencsétlen ostoba éppen aláír...)

Levagták egy tanárt fejét, valahol Franciaországban. Az izgága, nyughatatlan, csodálatos és rettenetes

Franciaországban, a felvilágosodás honában – ó, édes Istenem, micsoda szimbólum!

Reformáció, felvilágosodás – az európai szellem hatalmas csodái és teljesítményei, amelyek nagyra tették ezt a földrészt, de egyszersmind e két csoda volt a pusztulás felé vezető út első két lépése, és erről nem Luther és Rousseau tehet, hanem az ember tragédiája (nem dicsérhetjük eléggé zseninket, Madáchunkat!). Vagyis: Ha az ember elég ideig bíbelődik vele, akkor a legmagasztosabb, legcsodálatosabb, leghumánusabb, legfelségesebb eszméről és ideából is valami szörnyeséget, valami rettenetet fog farigcsálni.

A felvilágosodásból jakobinus diktatúra lett és Marat és Vendée majd a legvégén bolsevizmus, a reformációból pedig vallástalanság, ateizmus, az ember Isten helyére került, és el is hitte, hogy ott van az Isten helye.

Egy csecsen alak a kép közepén, egyik kezében zöld muszlim lobogó, másikban egy francia tanár frígiai sapkás levágott feje; a központi alak körül muszlim emberlöcsédék, söpredék. Így néz ma ki Delacroix híres képe, a Szabadság győzelemre vezeti a népet. (Üzenjük egyszersmind azoknak a hülye gyerekeknek is, akik éppen ezt a festményt formázták meg élőképnek az SZFE előtt, és akik most éppen forradalmasodni játszanak, mert egy üres és jellegtelen és reflektált korban hősök akarnának lenni. Lehetek hősök, ha majd rádöbbenek, nincs ma nagyobb forradalom, mint a normalitás és a konzervativizmus forradalma, nincs ma nagyobb hősiesség, mint szembeállni a korszellemmel és a muszlim hódítókkal.)

Franciaországnak vége. Németországnak vége.

Az angolok még megmenekülhetnek, mert otthagyták a süllyedő hajót az utolsó pillanatban, jöhet a splendid isolation, jöhet a no-go zónák és a muszlim hordák felszámolása. Benelux államok? Ugyan kérem, egy önmagát túlélte rettenetes és morbid vicc az egész, az összes mocskos pénzükkkel és gazdagságukkal együtt. Skandinávia? Nézzétek meg, mivé lettek a rettenthetetlen vikingek. Talán Dánia még megmenekülhet, ha Hamlet (és atyjának szelleme) visszatér még a helsingöri vár fokára. Spanyolországban sem bízik már. Portugáliából talán még lehet valami, a luzitánok még feltámadhatnak. Olaszország a nagy reménység. Olaszország még nem veszett el. Egyszer muszáj lesz kiírniuk a választást, amit Salvini meg fog nyerni. És akkor Olaszország visszatér a normális világ fogyatkozó maradékához.

És maradtunk még mi, a mindig lenézett, mindig kiröhögött, mindig megvetett és semmibe vett közép-európaiak. Mi maradtunk még, s az egymásra találásunk reménye. Nekünk kell majd folytatni és megmenti Európát, Európa szerelmét és az európai álmot. „Mi dolgunk a világon? küzdeni / Erőnk szerint a legnemesbékért. / Előttünk egy nemzetnek sorsa áll. / Ha azt kivittuk a mély sülyedésből / S a szellemharcok tiszta sugaránál / Olyan magasra tettük, mint lehet, / Mondhatjuk, térvén seink porához: / Köszönjük élet! áldomásodat, / Ez jó multság, férfi munka volt!”

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló